

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SC „Conduct-Linia” SRL,
reprezentată de avocatul Sergiu Balaur,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SC „Colass” SA către SC
„Conduct-Linia” SRL cu privire la apărarea dreptului de proprietate și repararea
prejudiciului material,

împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de SC „Conduct-Linia” SRL și menținută hotărârea din
14 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care acțiunea a
fost admisă,

c o n s t a ț ă:

La 18 octombrie 2017, SC „Colass” SA a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SC „Conduct-Linia” SRL, intervenienți accesorii Agenția Servicii
Publice, Primăria mun. Chișinău, cu privire la apărarea dreptului de proprietate și
repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că, este proprietarul terenului cu numărul
cadastral XXX, amplasat în XXX, iar la 27 ianuarie 2015, a încheiat cu SC
„Conduct-Linia” SRL contractul de servitute nr. 323, în baza căruia a fost instituită
servitutea de trecere, clauzele căruia au fost încălcate de către pârâtă, deoarece
aceasta a efectuat lucrări de construcție subterană a unui gazoduct pe terenul ce-i
aparține reclamantei, în lipsa acordului acesteia, prin ce a redus valoarea terenului
respectiv ca urmare a imposibilității efectuării vreunor lucrări de construcție pe
terenul dat, iar somația de strămutare a gazoductului nu a fost satisfăcută.

Pe terenul ce-i aparține pârâtei, aceasta a construit o stație de alimentare cu
produse petroliere fără a respecta distanțele minime de siguranță, până la clădirea
reclamantei fiind mai puțin de 20 m., deși normele de siguranță impun o distanță
de 40 m.

În urma instalării de către pârâtă a gazoductului a fost diminuat prețul
antecontractului încheiat de reclamantă privind vânzarea unei porțiuni din terenul

său cu 400000 de lei, ce constituie prejudiciul suportat.

Astfel, reclamanta a solicitat obligarea pârâtei să nu creeze obstacole în realizarea dreptului de proprietate, să demoleze gardul ilegal ce este amplasat pe proprietatea privată a reclamantei, să demoleze gazoductul ilegal cu aducerea terenului la situația inițială, să strămute stația de alimentare cu combustibil la o distanță de 40 m. de la construcțiile reclamantei, încasarea din contul pârâtei a prejudiciului material în sumă de 400000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea înaintată de SC „Colass” SA s-a admis și s-a obligat SC „Conduct-Linia” SRL să demoleze gardul amplasat pe terenul cu numărul cadastral XXX, situat în XXX, ce-i aparține cu drept de proprietate SC „Colass” SA, cu readucerea terenului îngrădit la situația inițială, să strămute de pe terenul ce-i aparține reclamantei gazoductul de presiune medie, cu readucerea terenului la situația inițială, să strămute stația de alimentare cu produse petroliere la o distanță de 40 m. de la construcțiile reclamantei și s-a încasat din contul pârâtei în beneficiul reclamantei suma de 400000 de lei cu titlu de prejudiciu material și taxa de stat în sumă de 12400 de lei.

La 20 septembrie 2018 și la 09 ianuarie 2019, SC „Conduct-Linia” SRL a contestat prin avocatul Balaur Sergiu cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să se respingă acțiunea înaintată.

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că potrivit materialelor cauzei apelanta a depășit limita de hotar a terenului ce-i aparține cu drept de proprietate prin edificarea unui gard, precum și a unui gazoduct cu derogare de la acordul oferit de intimată, situație ce impune necesitatea oferirii protecției acesteia din urmă a dreptului de proprietate deținut în condițiile în care apelanta nu este îndreptățită de a beneficia de proprietatea intimă în interes propriu.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate argumentele apelantei referitoare la faptul că construcția gazoductului a fost realizată în corespundere cu exigențele legale și acordurile oferite, deoarece acest fapt nu corespunde realizării în partea acordului oferit de intimată, derogarea de la acesta fiind substanțială, fapt ce rezidă din discrepanța realizată între diametrul gazoductului construit și amplasarea acestuia, potrivit schemelor anexate la dosar.

Instanța de apel a respins argumentele apelantei referitoare la faptul că prima instanță și-a axat concluziile exclusiv pe declarațiile reprezentantului intimatului, care nu este specialist în domeniu, deoarece schemele anexate la dosar, ce conțin reflectarea amplasării gazoductului edificat denotă cert existența discrepanței între acordul oferit de intimată și situația de fapt aferentă gazoductului construit de apelantă, situație ce nu necesită cunoștințe speciale în domeniu.

Or, în lipsa acordului intimă de utilizare a terenului ce-i aparține, acordurile și autorizațiile terților sunt irelevante, deoarece acestea nu sunt opozabile intimă și nu constituie un temei justificativ de a-i leza dreptul de proprietate.

În consecință, instanța a apreciat ca fiind juste concluziile primei instanțe referitoare la obligarea apelantei SC „Conduct-Linia” SRL să demoleze gardul amplasat pe terenul cu numărul cadastral 0100302.341, situat în mun. Chișinău, str. Uzinelor 8/1, ce-i aparține cu drept de proprietate SC „Colass” SA, cu readucerea terenului îngrădit la situația inițială și să strămute de pe terenul ce-i aparține reclamantei gazoductul de presiune medie, cu readucerea terenului la situația inițială, argumentele contrare invocate de apelantă fiind nefondate, după cum s-a indicat mai sus, acestea neinstituind vreun temei legal pentru casarea soluției respective a instanței de fond.

La 11.04.2019, SC „Conduct-Linia” SRL, reprezentată de avocatul Sergiu Balaur, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, indicând că recursul motivat va fi prezentat mai târziu, dat fiind faptul că nu le-a fost adusă la cunoștință decizia instanței de apel.

La 29.05.2019, SC „Conduct-Linia” SRL a depus cerere prin care a solicitat acordarea unui termen suplimentar pentru depunerea recursului suplimentar.

La 23.07.2019, SC „Conduct-Linia” SRL a depus cerere de recurs suplimentar.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele prezentate de intimat legate de evaluarea pretinsului prejudiciu suportat de acesta, punând la baza deciziei privind încasarea din contul recurentului a sumei de 400000 de lei cu titlu de prejudiciu, un act lovit de nulitate, a ignorat concluziile expuse în raportul de expertiză extrajudiciară nr. 024 din 18.02.2019, aplicând prevederile art. 59 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile, deși nu trebuia să le aplice, a aplicat și a interpretat în mod eronat prevederile documentului normativ NCM G.05.03.2013 referitoare la respectarea distanței, nu a aplicat prevederile art. 645 alin. (3) Cod civil, astfel neaplicând legea care trebuia să fie aplicată, fapt ce a dus la soluționarea injustă a cauzei, a examinat cauza cu încălcarea competenței jurisdicționale, a aplicat eronat prevederile legale cu privire la prescripție.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 26 martie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 26 aprilie 2019 (f. d. 66, Vol. II). Astfel, se constată că societatea-recurentă s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SC „Conduct-Linia” SRL, reprezentată de avocatul Sergiu Balaur, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SC „Conduct-Linia” SRL, reprezentată de avocatul Sergiu Balaur, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului societății-recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea societății-recurente, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către SC „Conduct-Linia” SRL, reprezentată de avocatul Sergiu Balaur.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SC „Conduct-Linia” SRL, reprezentată de avocatul Sergiu Balaur.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova